

C Doop van de Heer

M. Assumpta

9 januari 2022

Eerste lezing

Uit de profeet Jesaja (Jes., 40, 1-5. 9-11)

‘Troost, troost mijn volk’, zegt God.

‘Spreek tot Jeruzalem
en roep haar toe dat haar tijd van afzien voorbij is,
dat haar schuld is voldaan,
omdat zij uit de hand van de Heer een dubbele straf
voor haar zonden ontvangen heeft.’

Luister dan, iemand roept:

‘Bereid voor de Heer een weg in de woestijn,
trek een rechte baan in het dorre land voor onze God.

Elk dal moet worden opgehoogd,
en elke berg en heuvel moet worden afgegraven;
oneffen plekken moeten vlak gemaakt worden
en ruige gronden worden een vlakte.

De Heer zal zijn grootheid laten zien,
zijn heerlijkheid voor het oog van al wat leeft.

De Heer heeft gesproken.’

Klim op een hoge berg, met je boodschap van vreugde, Sion,
verhef met kracht je stem, Jeruzalem, bode van vreugde,
verhef je stem, en wees niet bang.

Zeg tegen de steden van Juda: ‘Hier is jullie God.

Hij komt in kracht;

de heerschappij is in zijn hand.

Kijk, zijn loon draagt Hij met zich mee,
en zijn werk gaat voor Hem uit.

Als een herder zal Hij zijn kudde weiden.

De lammetjes drukt hij aan zijn borst,
en zorgzaam leidt hij de ooiën.

Tweede lezing (Tit 2,11-14;3,4-7)

Uit de brief van de apostel Paulus aan Titus

Beste Titus,

dat Gods goedheid op aarde zichtbaar werd,
diende tot redding van alle mensen.

We hebben erdoor geleerd dat we ons moeten onthouden van wereldse begeerten,
die tegen God ingaan.

Daarentegen moeten we proberen te leven als wijze, rechtvaardige, vrome mensen.

Zo bereiden wij ons voor op het geluk waar wij naar uitzien:

de dag waarop God in zijn heerlijkheid, en Jezus Christus als redder van de wereld zullen
verschijnen.

Jezus heeft immers zijn leven gegeven

om ons, mensen, vrij te maken van al wat verkeerd is;

en ons rond zich te verzamelen als een volk

dat zich inzet om het goede te doen.

Dat Gods goedheid en liefde in de wereld zichtbaar zijn geworden,
en voor ons redding hebben gebracht,
is niet het gevolg van wat wij hebben gepresteerd,
maar louter omdat God zo goed is.
Zo zijn we als herboren,
gesterkt door de heilige Geest,
die ons rijkelijk nieuwe krachten heeft gegeven.
Zo zijn wij door Jezus Christus van de ondergang gered,
en mogen we uitzien naar een leven
dat eeuwig zal duren.

Evangelie (Lc., 3, 15-16. 21-22)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

In de periode van Johannes de Doper,
waren de mensen vol verwachting.
Ze vroegen zich af of Johannes misschien niet de Messias was.
Maar Johannes zei hen:
‘Ik doop jullie met water.
Maar er komt iemand die sterker is dan ik.
Ik ben zelfs niet goed genoeg om de riem van zijn sandalen los te maken.
Hij zal jullie dopen met de heilige Geest en met vuur.’

Heel het volk liet zich dan ook door hem dopen.
Zo deed ook Jezus.
Daarna bad hij.
En toen opende zich de hemel,
er daalde een duif op hem neer,
de heilige Geest.
En er klonk een stem die zegde:
‘Jij bent mijn geliefde Zoon,
in wie Ik vreugde vind.’

Homilie

B en Z,

Het gebeurde in de woestijn, aan de Jordaan.
Twee mannen, dertigers, ontmoetten er elkaar.
Misschien hebben ze tot elkaar gezegd: ‘Weet je dat wij familie zijn van mekaar?
Onze moeders waren nichten.
En we zijn rond dezelfde tijd geboren.
Er moet nogal wat geroddeld geweest zijn toen. Want een van ons werd geboren voor dat
zijn ouders gehuwd waren, en bij de andere was de moeder de vruchtbare leeftijd al lang
voorbij.
Maar voor we het zelf beseften, werden over ons grote verwachtingen uitgesproken.
Tegen alle gebruiken in kregen we verrassende namen: Johannes en Jezus. En het was niet
min welke opdracht daarachter stak: ‘God is genadig’ en ‘God redt’. Een goddelijke opdracht
dus.
En wat dat inhield werd duidelijk door wat toen gebeurde: eenvoudige herders, goede
mensen, waren de eerste getuigen. Wijzen uit het oosten ontdekten dat ze geen macht, en
rijkdom en aanzien moesten nastreven. Er werd gesproken over nieuwe tijden en over vrede
die zou aanbreken.
En nu staan we hier, op deze symbolische plaats aan de Jordaan, waar ooit ons volk zich

geëngageerd heeft om een gemeenschap te bouwen waar men mekaar niet naar het leven zou staan, waar men aan een gegeven woord trouw zou blijven, waar men ten volle op mekaar zou kunnen vertrouwen omdat niemand zou stelen, niemand leugenachtig getuigen, en niemand zijn zinnen zou zetten op wat een ander toebehoort. De droom die Mozes van Jahweh had meegekregen op de berg Sinai.

Ja, nu staan we hier, want nu is het te doen. Onze kindertijd is voorbij, nu moeten we waar maken wat men over ons gedroomd heeft.

B en Z,

Zes weken lang hebben we gevolgd hoe de toekomst van Jezus en Johannes werd uitgetekend, hoe de verwachtingen tegenover hen werden uitgesproken.

Van meet af aan werd gesteld dat geen grootse dingen moesten verwacht worden.

Maar dat we moesten geloven in de kracht van steeds weer – hoe klein ook – het goede te doen.

Dan leerden we hoe mooi de toekomst er kan uitzien, als we met zijn allen diezelfde weg zouden gaan.

In de derde week werden we gewaarschuwd voor naïviteit, en met de voeten op de grond gezet. Die goedheid moet meer zijn dan woorden, moet gedaan worden.

En tenslotte werden we op weg gezet naar Bethlehem, een dorpje van niemendal, omdat daar zou duidelijk worden waar het op aankomt.

En daar zijn we op kerstdag aangeland, bij eenvoudige, zorgende herders, die mochten getuige zijn van de geboorte van een kind dat de sleutel mee had om de deur van de vrede op aarde te openen.

En dan hadden we het nog twee weken over mensen op zoek naar dat kind.

En daar staan ook wij nu.

Zoals daar aan de Jordaan voor Jezus en Johannes de dag gekomen was om het te gaan doen, zo ook voor ons.

Het kerststalletje mag afgebroken worden, de kaarsen gedoofd, de liederen weggeborgen. Genoeg gedroomd, genoeg gehoopt.

Geen doopsel meer met water om de oude gewoonten af te wassen.

Maar een doopsel met geest en met vuur.

Dat houdt in: je laten begeesteren om niet bij de pakken te blijven zitten, om warmte te brengen overal waar je komt. Om het smeulende vuur weer aan te wakkeren, en voor mensen een nieuwe toekomst te openen.

Toen de wegen van Jezus en Johannes weer uit elkaar waren gegaan, liet Johannes eens bij Jezus informeren of hij werkelijk zijn opdracht als Messias waarmaakte.

Jezus gaf er geen antwoord op, maar zegde: 'kijk eens wat je ziet gebeuren: doven horen weer, blinden zien weer, lammen lopen weer, en zelfs doden komen weer tot leven. Dat zal Johannes wel begrijpen.'

En Johannes zal het begrepen hebben, want dat zijn de wondere resultaten van zorgend nabij komen: mensen die zich van de wereld afgesloten hebben, die weer contact zoeken; mensen die het niet meer zien zitten, die weer perspectief in het leven krijgen; mensen die alle kracht verloren hebben, die weer initiatief gaan nemen.

Als wij niet willen dat de weg die we gegaan zijn, de voorbije weken, verloren tijd zal geweest zijn, moeten ook wij in ons dagelijks omgaan met mensen bemoedigen, aan hen geest en vuur doorgeven, Gods liefde voelbaar maken.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.